

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Panevėžio vyskupijos Kurija ir Panevėžio vyskupijos Sielovados centras kviečia į
šventinį Šeimos metų renginį

„KAD JŪSŲ DŽIAUGSMUI NIEKO NETRŪKTŲ...“

2014 m. lapkričio 22 d.

PROGRAMA

10 val. Registracija (Kazimiero Paltaroko gimnazija)

11 val. Šv. Mišios (Kristaus Karaliaus katedra)

12 val. Agapė (Kazimiero Paltaroko gimnazija)

13–15 val. Konferencija

Vyskupas Lionginas Virbalas SJ: *Sveikinimo žodis*

Dr. Nijolė Liobikienė (VDU): *Būti šeima šiandien*

Dr. Benas Ulevičius (VDU): *Santuokos mistika ir
realistika*

15–16 val. Darbas grupėse

16–17 val. Šventinis koncertas

Nuo 13 iki 16 val. vyks aktyvūs užsiėmimai vaikams
ir jaunimui.

Registracija internetu: www.pvscentras.lt
arba telefonais 8 45 507791, 8 684 84402

DARBO GRUPĖS:

- 1. Maištaujanti paauglystė.** (Dr. Nijolė Liobikienė, Vytauto Didžiojo universitetas, Kaunas)
- 2. Kaip išverti santuokoje?** (Dr. Benas Ulevičius, Vytauto Didžiojo universitetas, Kaunas)
- 3. Šventasis Raštas šeimoje.** (Kun. dr. Gediminas Jankūnas)
- 4. Tėvystės įgūdžiai.** (Psichologė Vilma Kuodienė, Panevėžio vyskupijos Šeimos centras)
- 5. Natūralus šeimos planavimas – gera žinia šeimoms.** (Vilmantas ir Rasa Marcinkevičiai, VŠĮ „Ori šeima“, Panevėžys)
- 6. Skyrybų skausmas: kaip išgyventi ir kaip padėti?** (Elvyra Kučinskaitė, Išsiskyrusiųjų sielovados centras „Bendrakeleiviai“, Vilnius)
- 7. Nauja santykių kultūra šeimoje.** (Indrė ir Ramūnas Aušrotai, J. Kentenicho šeimos pedagogikos akademijos šeimų palydėtojai, Vilnius)
- 8. Šv. Šeimos ikonos gaminimas dekupažo technika.** (Tikybos mokytoja Jurgita Šadauskienė, Panevėžio K. Paltaroko gimnazija)
- 9. Santuokos sakramento dovanos: atraskime iš naujo.** (Alina ir Svajūnas Stanioniai, šeimų judėjimas „Sutuoktinių susitikimai“, Kupiškis)
- 10. Sielos žaizdos, įgytos šeimoje.** (Vaikų neurologė Aušra Bandanskytė, dvasinė palydėtoja, Krikščioniško gyvenimo bendruomenė, Panevėžys)

Mielieji,

Trumpėjant dienai ir vis mažiau sulaukiant saulės šviesos, ieškome, kur galėtume praskaidrinti savo gyvenimus ir nuotaiką. Tenebūna tai vien televizijos, kompiuterio ar išmaniųjų telefonų ekranų šviesa, tenebūna tai vienadienės spalvotų žurnalų ir laikraščių antraštės. Kviečiu ir raginu visus tikrosios ir neblėstančios gyvenimo šviesos ieškoti Dievo žodyje.

Popiežius Pranciškus savo apaštališkame paraginime *Evangelii Gaudium* pakartoja savo pirmtako Benedikto XVI 2010 m. ištartus žodžius: „Norint evangelizuoti, būtina gerai pažinti Dievo žodį, o tai reikalauja, kad vyskupijos, parapijos ir visi katalikiškieji sambūriai siūlytų rimtas ir nuolatines Biblijos studijas, taip pat skatintų maldingą asmeninį ir bendruomeninį jos skaitymą.“ Džiaugiuosi, kad Krekenavos parapijoje jau antrus metus iš eilės atsiliepiama į šį paraginimą. Pradedant rugsėju iki gegužės vidurio kiekvieną trečiadienį po vakarinių šv. Mišių vyksta Šventojo Rašto studijos. Praėjusiais metais jas lankė apie 20 žmonių, iš kurių dalis atvažiuodavo iš Panevėžio ir Naujamiesčio. Šiais metais grupė padidėjo: apsilanko ir panevėziečių, ir upytiečių, ir kitų. Kviesčiau ir raginčiau kuo daugiau žmonių nors kartą apsilankyti šiose studijose. Tai ne tik susipažinimas su Šventuoju Raštu, bet ir tikėjimo, liturgijos, dvasinio gyvenimo žinių atnaujinimas ir pagilinimas, o svarbiausia – augimas krikščioniškame sąmoningume.

Šiais metais galime pasidžiaugti ir atsinaujinusia parapijos sale, kurioje patogų, jauku ir šilta susitikti. Svarbiausia nebijoti ir išdrįsti būti prakalbintiems Dievo. Niekas nesiruošia studijų lankytojų egzaminuoti ar kaip kitaip juos tikrinti ir kontroliuoti. Tikrins pats Dievo žodis. Tikrins kiekvieno apsilankančiojo sąžinėje kviesdamas vis labiau atsiliepti į Dievo meilę.

Adventiniame laikotarpyje pasiryškime ieškoti Dievo žodžio šviesos, nes tik Žodis, tapęs Kūnu – Jėzumi Kristumi – gali mūsų gyvenimams padovanoti nenusileidžiančios saulės šviesą.

Laukiantis Jūsų Švento Rašto studijose,
Klebonas kun. Gediminas

LAUKIMAS

*Visas gyvenimas – laukimas
Amžinybės palaimingos.
Ko tikėjosi žydų tauta
Ir laukė svetimų pavergtą?*

*Ne to, ko labiausiai reikėjo,
Dėl ko Tėvui Širdį skaudėjo.
Romėnų galybės baigties,
Bet ne Dangaus karalystės.*

*Adventas – Kristaus laukimas,
Išgyvenant susikaupimą
Savo sieloj ir širdyje,
Kasdieniam darbe ir buityje.*

*Iprasminkim šį laiką darbais,
Žodžiais maldos nuoširdžiais,
Į sielą pažvelkim giliau,
Artimą matykim dažniau.*

*Adventas – tai Dangaus dovana,
Patikrint save ji būtina,
Ar tebeesam paveikslas Dievo,
Pagal kurį mus kūrė Tėvas?*

*Ar siela – šventraščio knyga,
O gal ji smarkiai suteršta?
Kiekvienas turime silpnų, ir
Per jas apninka nedorybės.*

*Gal galime kažko atsakyti,
Ranką artimui ištiest neprrašyti.
Vardan skaisčios jo veido šypsenos
Ir šiandien jam pagalbos būtinos.*

*Tai laikas revizuot visus metus,
Įvertint darbus, poelgius savus,
Te nelieka sieloje tamsių dėmių,
Problemų ir beprasmių rūpesčių.*

*Kalėdų rytą gims mums meilė,
Mūsų tikėjimo ir vilties saulė,
Pasiruoškim priimt ją deramai
Ir jai širdis atverkime dosniai.*

*Ką dovanosim Kūdikėliui,
Šaltos prakartėlės Avinėliui?..
Tegul adventas pasiruošt padės
Mums sielas išsipuošt visiems.*

Julius Gvergzdys

2014 metų spalio mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt
Sekmadienio rinkliava (10–05)	452,-	263,-
Sekmadienio rinkliava (10–12)	634,-	149,-
Atlaidų rinkliava (10–15)	1102,-	-
Misijų sekmadienio rinkliava (10–19)	503,-	190,-
Sekmadienio rinkliava (10–26)	396,-	146,-

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose .....

Antroji dalis: IEŠKANT KELIO PIRMYN

3. Bažnytniame pasaulyje pasimetę žmonės

Nors einu per tamsiausią slėnį, nebijau jokio pavojaus, nes tu su manimi. (Ps 23, 4)

Tomas: Jūs galvosite, kad aš viską išsigalvoju. Lankiausi susirinkime, kuris buvo skirtas parapijų darbuotojams ir organizuojamas didelės vyskupijos. Pagrindinis kalbėtojas, toje vyskupijoje užimantis aukštą postą, pradėjo savo kalbą tokiais žodžiais: „Kadangi Jėzus nesuformulavo savo Bažnyčiai jos misijos apibrėžimo, nusprendžiau pasiūlyti savąją.“

Ką? Jėzus nesuformulavo savo Bažnyčiai jos misijos apibrėžimo?

Tik pagalvokit apie tai! Jėzus, Dievo Sūnus, garsiausias pamokslininkas ir mokytojas, per kurį visa išmintis ateina, kuris iškentėjo kankinimus, išliejo savo kraują ir dovanavo savo gyvenimą už Bažnyčią, pamiršo pasakyti mums, ką Bažnyčia turi daryti! Hmmm. Ar Jis pamiršo? O gal mes? Prisidėdamas prie šios diskusijos, paulietis vienuolis tėvas Robert Rivers rašo: „Visos organizacijos turi žinoti savo paskirtį, jeigu nori išlikti sveikos. Organizacijų vystymosi teorija teigia, kad sveikos organizacijos yra tos, kurios aiškiai suvokia savo paskirtį, misiją. Kritusi moralė dažnai yra rezultatas betiksliskumo ir negalavimo, kuris kyla stokojant savo misijos supratimo. Kuomet turime aiškiai išreikštą tikslą, dalis mūsų vidinių problemų sukrenta į tam tikrą perspektyvą. Kuomet nesame pagauti savo misijos, vidinės problemos ima viršų.“

TAI KOKIA GI YRA MŪSŲ MISIJA?

Tai ir buvo mūsų problema. Nusiteikę tenkinti savo vartotojų reikalavimus, ignoravome mūsų tikrąją paskirtį. Tol, kol neapsilankėme Rick Warren'o bažnyčioje, niekada net negalvojome apie tai. Jėzus iš tiesų davė savo Bažnyčiai labai aiškią misiją, kuri ir negali būti aiškesnė. Visų pirma girdime *didįjį įsakymą*, iš tiesų tai du įsakymus, kurie yra už visus svarbiausi: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mt 22, 37–39).

Ir tada po prisikėlimo, prieš įžengiant į Dangų, susirinkusiems vienuolikai apaštalų, kurie stovėjo aplinkui Jį, Jėzus davė *didįjį siuntimą*: „Eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones“ (Mt 28, 19). Jėzus, kuris kentėjo ant kryžiaus, kad atgautų žmonijos autoritetą, kurį prarado pirmieji tėvai, perdavė tą autoritetą apaštalams ir jų įpėdiniams, ir pasakė jiems, ką jie turi daryti: „Mylėkite Dievą ir vienas kitą, darydami juos mano mokinius.“ Ir tuo atveju, jeigu jie svarstyti, kiek daug tų mokinių turi padaryti ir kur, Jis aiškiai atsakė ir į tuos klausimus: „Visus ir visur darykite mano mokinius.“ Taigi Bažnyčia turi aiškų misijos apibrėžimą – daryti žmones Jėzaus mokinius. Štai ir viskas!

Mokiniai yra studentai. Bažnyčia įpareigota formuoti Jėzaus mokinius. Ir kaip šeimininkas palyginime apie talentus (plg. Mt 25, 24), pjauna, kur nepasėjo, ir renka, kur nebarstė. Kitaip tariant, Jėzus nori, kad mes darytume tai *Jam* ir taip, *kaip* Jis. Jis paliko mums pavyzdį tuomet, kai vaikščiojo žeme. Savo tarnystės pradžioje Jėzus turėjo pamokyti savo mokinius būtent apie šį dalyką. Pasirodo, Jis nebuvo susirūpinęs tik savo gimtojo kaimo bendruomene ar vietinės sinagogos lankytojais. Jis reikalavo pasiekti tuos, kurie nežinojo Dievo. Savo mokiniams Jis sakė: „Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam ir esu siųstas“ (Lk 4, 43).

Visas Jo mokymas ir skelbimas, visi stebuklai, mokinių pašaukimas ir išsiuntimas, netgi Jo kryžius ir prisikėlimas yra susiję su pagrindine Jo tarnyste, kurią ir vadiname evangelizacija. Jėzui evangelizacija buvo Jo įsipareigojimas nešti Gerąją Naujieną apie Dievo karalystę kiekvienam, netgi tiems žmonėms, kuriems, pagal to meto religinių vadovų įsitikinimą, ji negalėjo būti skirta. Jis kartojo tai vėl ir vėl: „Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę“ (Lk 19, 10).

IEŠKOTI IR GELBĖTI PRAŽUVUSIUS

Pražuvę žmonės nėra blogi, nemoralūs ar pikti. Jie tiesiog yra sumišę dėl to, kas yra Dievas. Ir šioje sumaištyje ar nesupratingume:

- Pražuvę žmonės gali siekti pasaulio ir to, ką jis siūlo;
- Pražuvę žmonės gali tikėti, kad galimybė gyventi gerą gyvenimą yra susijusi su poreikiu jį patiems kontroliuoti;
- Pražuvę žmonės gali manyti, kad pinigai ar seksas, ar galia, ar malonumas, ar sportas kaip nors numalšins tą širdies skausmą ir užpildys tą sielos tuštumą, kurią užpildyti ir numalšinti gali tik Dievas.

Vienu ar kitu atveju pražuvę žmonės (kurie gali būti nebažnytiniai ar nebelankantys bažnyčios, ar niekada joje nebuvo) mėgina rasti gyvenimą be santykio su Dievu. Jie praleidžia Dievą. Ir šiame procese dažniausiai sujaukia savo gyvenimus. Pražuvę žmonės buvo Jėzaus prioritetas. Kad juos pasiektų, Jis išsuko iš kelio (ir labai toli išsuko). Savo laiką stengdavosi praleisti ten, kur ir jie. Jis žinojo, kaip su jais kalbėti, ir kas jiems buvo svarbu. Atpažino jų rūpesčius, baimes, vargus ir nuodėmes. Suprato jų širdis ir mylėjo juos į juos investuodamas. Jėzus surasdavo pražuvusius žmones ir padarydavo juos savo mokiniais.

Kartą Jėzus sutiko vyrą, kuris apgaudinėjo kitus žmones, ir pakvietė jį įsijungti į Jo komandą ir tapti mokiniu (plg. Mt 9, 9–13). Po to tas žmogus parašė vieną iš Biblijos knygų.

Kitą kartą Jėzus keliavo per miestą, vadinamą Jerichu. Miestelėnai sutiko Jį su džiaugsmu ir Jis galėjo pas bet ką užėiti vakarienes. Tačiau visų, ypač religingų žmonių nuostabai, Jėzus nusprendė apsilankyti Zachiejaus – labai nereliginio žmogaus – namuose. Zachiejus buvo mokesčių rinkėjas, kolaborantas su okupantais ir vagis. Jo kaimynai tikriausiai nepasitikėjo ir netgi nekentė jo dėl jo turtų. Kodėl Jėzus atėjo į jo namus? Greičiausiai todėl, kad jis buvo pražuvęs. Zachiejus, kaip ir Matas, entuziastingai atsiliepė į šį kvietimą (plg. Lk 19, 1–9).

Šiaurinės bažnyčios Atlantoje pastorius Andy Stanley rašo: „Žmonės, kurie niekuo nebuvo panašūs į Jėzų, Jėzų mėgo.“ Žmonės, tokie kaip samarietė moteris prie šulinio, kuri daugeliui žydų buvo atmetima, Marija Magdalieta, iš kurios reikėjo išvaryti demonus, ir Zachiejus. Pražuvusiems Jėzus atskleidžia Dangaus karalystės žinią, kuri supažindina juos su gerąja naujiena gyvenimo, kuris gali būti sėkmingiau nugyventas dėl tikro santykio su gyvuoju Dievu.

Jiems Jis patiko ir jų gyvenimai pasikeitė, nes jie darėsi panašūs į Jį. Ir tada jie pakviesdavo kitus pas Jėzų ir procesas prasidėdavo iš naujo. Taip veikia Bažnyčia. Popiežius Paulius VI apaštališkajame paraginime *Evangelii Nuntiandi* rašo: „Evangelizacija iš tiesų yra malonė ir pašaukimas, tinkamas Bažnyčiai ir išreiškiantis jos giliausią tapatybę. Ji egzistuoja tam, kad evangelizuotų.“

PRAŽUVUSIEMS NĖRA VIETOS

Gimimo parapija buvo patogi vieta reikliems religiniams vartotojams ir dalykas, kurie jie labiausiai reikalavo, buvo: „kad tai baigtųsi kuo greičiau“. Galiausiai tai tapo Komunijos priėmimu ir didžiausia vertybė bažnytinėje kultūroje buvo paprastumas, lengvumas ir greitis. Atvykti pavėlavus ir išvykti anksčiau buvo greičiau taisyklė, o ne išimtis. Atitinkamas automobilio pastatymas ir atsisėdimas suole taip, kad galėtum greičiau už visus išeiti, buvo tikro meistriškumo ženklas.

Mes netgi turėjome reiklų vartotojų, kurie su savo „užbaikit tai kuo greičiau“ mentalitetu (ir stebinančiu neišmanymu, kas yra Eucharistijos šventimas) bandė priversti, kad mes Komuniją atneštume jų vaikams į tikybos pamokas. Kadangi jie neturėjo noro savo vaikų vesti ir į pamokas, ir į Mišias, jie norėjo nušauti du zuikius vienu šūviu. Mes matėme žmones, kurie eidavo priimti Komuniją jau laikydami automobilio raktelius rankose. Galiausiai, matėme žmones, kurie ateidavo į bažnyčią *tik* per Komunijos dalijimą.

Minimalistiniu požiūriu: muzika yra esminis elementas, bet dar geriau, jeigu jos iš vis nėra. Pamokslininkas iš tiesų ne pamokslauja, jis tik kalba (ir svarbiausia – neilgai). Mišios turėtų vykti ne ilgiau 30 minučių ir, pageidautina, kad ankstyvesnėmis sekmadienio ryto valandomis, kad bažnyčia „nesugadintų visos dienos“ ir žmonės suspėtų nueiti, kur iš tiesų nori nueiti: žaisti golfą, futbolą ar pramogauti su draugais.

Niekas nenori būti „kuo greičiau tai užbaikit“ bažnyčioje. Tačiau atrodo, tai yra geriau negu kitos alternatyvos. Įsivaizduokit, pavyzdžiui, kovojančią ir triumfuojančią bažnyčią, kurioje liturgija atliekama teatrališkai (suprask, labai rimtai), o kunigas, užuot kalbėjęs *su* Dievu, atrodo, kad kalba *vietoj* Dievo. Yra ir kitų alternatyvų:

- Svarbiausia yra bažnyčios pastatas ir mūsų parapijos istorija. Taigi, bažnyčia yra muziejus;
- Svarbiausia būti patogioje vienodai mąstančių asmenų aplinkoje. Priklausyti tokiai bažnyčiai reiškia atitinkamą socialinį statusą, ir ne bet kas gali jai priklausyti;
- Svarbiausia – parapijos mokykla. Mokyklai skiriama pirmenybė, kuomet reikia naudoti parapijos patalpas, pinigus ar kitus resursus. Viskas yra tik dėl vaikų;

- Svarbiausia – populiarius klebonas ar vargonininkė, taigi, viskas yra asmenybės kultas;
- Svarbiausia yra kokio nors vieno sritis ar problema: socialinis teisingumas ar tarnavimas, politinė ideologija, vienoks muzikinis stilius.

Mes nesistengiame nieko kritikuoti. Norime atkreipti dėmesį, kad *pražuvę žmonės* nesusižavės nė viena iš anksčiau minėtų bažnyčių. Priešingai, jiems dar kartą pasitvirtins jų nuomonė, kodėl jie tai aplinkai nepriklauso. Tai *bažnytinis pasaulis* – tik patogi aplinka *bažnytiniam žmogui*.

..... Tęsinys kitame numeryje .....

Idėjos virsta realybe, kai darbuojasi drauge

Brigita Jasnauskaitė

Prieš metus Šv. Karolio Boromiejaus atlaidų metu parapijos namuose buvo atidaryta parapijiečių iniciatyva suremontuota antrame pastato aukšte esanti salė. Tačiau parapijiečiai, darantys gerus darbus, turi tendenciją nesustoti, o susidūrę su sunkumais – nepasiduoda, bet toliau ieško galimybių pasiekti seniai puoselėtas idėjas.

Nuo ankstyvo pavasario buvo brandinta mintis kiek galima naudingiau išnaudoti parapijos namuose esančias remonto reikalaujančias patalpas. Kun. Gedimino Jankūno paskatintos ir palaikomos, aktyviausios parapijietės ryžosi imtis atsakingų ir daug laiko bei ryžto reikalaujančių projekto parengimo darbų, siekiant gauti Europos Sąjungos fondų skiriamą finansinę paramą. Po ilgų diskusijų „Panevėžio verslo konsultavimo centras“ parapijos vardu parengė projektą „Čia mūsų namai“. Projektas buvo pristatytas Panevėžio rajono Vietos veiklos grupei, kuri skyrė finansavimą pagal Nacionalinės mokėjimo agentūros nustatytas taisykles. Projekto finansavimas yra skirstomas į dvi dalis: 36 075,36 Lt parapijos namų remontui (iš kurių 28 604,96 Lt skirti remontui; 7470,40 Lt – įnašas natūra) bei 10 614,64 Lt renginių organizavimui (iš kurių renginių organizavimo paslaugoms skiriama 6249,60 Lt, konsultavimo paslaugoms projekto įgyvendinimo klausimais – 2497,44 Lt bei įnašas natūra 1867,60 Lt). Visiškas projekto įgyvendinimas turi būti atliktas iki 2015 m. kovo 31 d. Po intensyvių remonto darbų parapijos namuose šiemet – ir vėl džiugi šventė – visiškai įgyvendintas pirmasis projekto etapas: pirmame aukšte įrengta dar viena salė, kurią bus galima naudoti bendruomenės susibūrimams, parapijos šventėms, minėjimams bei šarvojimui. Turint gražią, jaukią ir tvarkingą salę galima sėkmingai toliau tęsti projekto įgyvendinimą – organizuoti

renginius ir susibūrimus. Renginių metu susirinkusieji bus supažindinami su advento tradicijomis, turės galimybę jungtis bendrystei gamindami papuošalus Kalėdoms, lauks Velykų džiaugsmo.

Šiemet atlaidai sutapo su Vėlinių šventėmis, todėl atidarymo proga šventinė agapė neužsitęsė – tikintieji išskubėjo aplankyti mirusių artimųjų. Džiugu, kad nedidukė parapija salės atidarymo ir šventinimo šventėje sulaukė ne tik gausaus tikinčiųjų būrio, bet ir Panevėžio raj. savivaldybės, Upytės bendruomenės, seniūnijos, Vietos veiklos grupės atstovų, be kurių paramos ši salė visiškai nebūtų suremontuota. Susirinkusius sveikino rajono vicemeras Antanas Pocius. Galima nuoširdžiai džiaugtis ir gėrėtis tikinčiųjų bendryste ir susivienijimu tiek rengiant salę remontui, tiek bendromis talkomis tvarkant patalpas po remonto, parapijos namų aplinką. „*Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus*“ (Jn 13,35). O parapijiečiai tampa puikiais šią Jėzaus žodžių pavyzdžiu – pasitikėti vieni kitais ir mylėti, kad ir su kokiais sunkumais tenka susidurti.

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisės savo garbės soste. Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ozių. Avis jis pastatys dešinėje, ozius – kairėje.

Ir tars karalius stovintiems dešinėje: „Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavaldydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas – mane apdengėte, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane“.

Tuomet teisieji klaus: „Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavaldydinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir apdengėme? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?“

Ir atsakys jiems karalius: „Iš tiesų sakau jums, ~~G~~ ~~K~~ ~~I~~ ~~E~~ ~~K~~ ~~Z~~“

G K A R T Ū G Y G T A I G Z Y
P A D A R Ė T E Z V I E N A M
I Š G M A Ž I A U S I Ū J Ū G
G Z M A N O Z Y B R O L I Ū G
Y M A N G G P A D A R Ė T E Z

Išbrauk G, Y, Z raides ir perskaitysi, ką pasakė Jėzus.

Sudėliok žodį iš dvigubai apibrauktų raidžių ir įrašyk jį čia ↗

Skaitiniai apie šeimą

Daiva Adamkevičienė

Žmogus – tokia būtybė, kuri turi visišką laisvę tvarkyti savo gyvenimą. Vadovaudamasis sveiku protu, jis priima sprendimus dėl savo likimo. Bet ar visada pasiseka?.. Todėl svarbu neužmiršti, jog Kūrėjas – mūsų prigimties žinovas. Žmogus turi laikytis tokios gyvensenos tvarkos ir nuostatų, kuriomis remiantis jo sąžinė būtų rami. Tai ypač svarbu šeimos gyvenime. Kilni santuokinių meilė veda prie nuolatinio pasiaukojimo. Ir tai jaunam žmogui atrodo niekai, nes jų tarpe yra trokštama meilė. Kad žmogiškos silpnybės, likimo smūgiai, ligos, rūpesčiai ir kentėjimai nesudrumstų net karščiausios vedusiųjų meilės, kilni žmogaus dvasia turi nuolatos žvelgti į aukštybes ir prašyti dieviškos palaimos ir jėgų šitam gyvenimui. Kūrėjo tvarka, kuriai turime pritarti ir jos laikytis, mus stiprina ir veda į Amžinybę.

Jūsų dėmesiui pateikiame paskutinę arkivyskupo *Gerhard Ludwig Müller* straipsnio „**Santuokos neišardomumas ir debatai dėl civiliška antrąkart susituokusiųjų bei sakramentų**“ ištrauką. Tekstas dar kartą primena, koks svarbus yra atsakingas požiūris į santuoką, nes šis sakramentas pas Dievą yra neišardomas ir neatšaukiamas.

Jūsų dėmesiui pateikiame paskutinę arkivyskupo *Gerhard Ludwig Müller* straipsnio „**Santuokos neišardomumas ir debatai dėl civiliška antrąkart susituokusiųjų bei sakramentų**“ ištrauką. Tekstas dar kartą primena, koks svarbus yra atsakingas požiūris į santuoką, nes šis sakramentas pas Dievą yra neišardomas ir neatšaukiamas.

Ištikimybė santuokos pažadui yra Dievo pasauliui teikiamas pranašiškas išganymo ženklas: „Kas pajėgia išmanyti, teismano“ (Mt 19, 12). Santuokinę meilę sakramentinė malonė nuskaidrina, tobulina ir pakyli: „Patvirtinta vieno kitam duota priesaika ir svarbiausia – pašventinta Kristaus sakramentu, ta meilė pasisekimuose ir nelaimėse lieka neišardomai ištikima kūnu ir siela, todėl svetima bet kokiam svetimavimui arba skyryboms“ (*Gaudium et spes*, 49). Santuokos sakramento galia sutuoktiniai dalyvauja galutinėje ir neatšaukiamoje Dievo meilėje. Todėl jie gali būti Dievo ištikimos meilės liudytojai, tačiau savo meilę visados turi maitinti tikėjimo ir artimo meilės gyvenimu.

Būna situacijų – kiekvienas ganytojas tai žino, – kai bendras santuokinis gyvenimas dėl rimtų priežasčių, pavyzdžiui, dėl fizinio ar psichinio smurto, tampa praktiškai neįmanomas. Tokiomis skausmingomis aplinkybėmis Bažnyčia visada leisdavo sutuoktiniams persiskirti ir kartu nebegyventi. Vis dėlto primintina, kad galiojamai sudarytos santuokos santuokinis ryšys ir toliau išlieka tvarus Dievo akyse, ir pavieniai partneriai nėra laisvi sudaryti naujos santuokos, kol kitas sutuoktinis tebėra gyvas. Todėl ganytojai ir krikščionių bendruomenė turėtų ir tokiais atvejais stengtis skatinti susitaikyti arba, jei tai neįmanoma, padėti tokiems žmonėms pakelti savo sunkią situaciją tikėjimo dvasia.

Svarbu patikrinti santuokos galiojamumą ir padėti išspręsti problemas. Jei santuokos negaliojimo įrodyti neįmanoma, išrišimas ir Komunijos priėmimas galimi, atsižvelgiant į pasiteisinusią bažnytinę praktiką, įsipareigojus drauge gyventi „kaip draugams, kaip broliui ir seseriai“. Visada vengtina laiminti netvarkingas sąjungas, kad „tarp tikinčiųjų nekiltų painiavos dėl santuokos vertingumo“.

2007 m. vasario 22 d. paskelbtame posinodiniame paraginime *Sacramentum caritatis* Bene-

diktas XVI apibendrina ir toliau plėtoja Vyskupų sinodo dėl Eucharistijos darbą. 29-ajame skyrelyje jis aptaria išsituokusių ir naują ryšį užmezgusių tikinčiųjų situaciją. Ir Benedikto XVI požiūriu, tai – „sunki ir sudėtinga pastoracinė problema“. Jis patvirtina „Šventuoju Raštu (plg. Mk 10, 2–12) pagrįstą Bažnyčios praktiką neteikti sakramentų vėl susituokusiems išsituokusiems“, tačiau sykiu ragina ganytojus apgaubti juos „ypatingu dėmesiu“, „kad jie, kiek įmanydami, ir toliau puoselėtų krikščioniškąją gyvenseną dalyvaudami, nors ir be Komunijos priėmimo, šventosiose Mišiose, klausydamiesi Dievo žodžio, praktikuodami Eucharistijos adoraciją, meldamiesi, įsitraukdami į bendruomenės gyvenimą, plėtodami sąžiningą dialogą su kunigu ar dvasiniu vadovu, su atsidavimu praktikuodami artimo meilę, darydami atgailos darbus ir auklėdami vaikus“. Kilus abejonėms, ar nesėkminga santuokinio gyvenimo bendrystė tebegalioja, ją turėtų patikrinti santuokos srityje kompetentingi tribunolai. 2012 m. birželio 3 d. Milane per 7-ąją Pasaulinį šeimų susitikimą pasakyoje homilijoje Benediktas XVI vėl prakalbo apie šią skausmingą problemą: „Kelis žodžius norėčiau tarti ir tikintiesiems, kurie, nors ir pripažįsta Bažnyčios mokymą apie šeimą, vis dėlto yra paženklinę skausmingos žlugimo ir persiskyrimo patirties. Žinokite, popiežius ir Bažnyčia remia jus jūsų bėdoje. Raginu likti susivienijusius su savo bendruomenėmis ir linkiu, kad vyskupijos imtųsi tinkamų iniciatyvų jus priimti ir parodyti jums savo artumą.“ Paskutiniame Vyskupų sinode tema „Naujoji evangelizacija krikščioniškajam tikėjimui perduoti“ (2012 m. spalio 7–28 d.) iš naujo prabilta apie padėtį tikinčiųjų, kurie, žlugus santuokinio gyvenimo bendrystei – bet ne santuokai, išliekančiai kaip sakramentas, – sudarė naują sąjungą ir gyvena be sakramentinio santuokos ryšio. Baigiamojoje žinioje Sinodo tėvai į tokius tikinčiuosius kreipėsi

šiais žodžiais: „Visiems tokiems žmonėms norime pasakyti, kad Viešpaties meilė nė vieno neapleidžia, kad juos myli ir Bažnyčia, esanti visiems atviri namai, ir kad jie išlieka Bažnyčios nariai, net jei negali gauti

sakramentinio išrišimo ir priimti Eucharistijos. Katalikiškos bendruomenės tebūna svetingos visiems gyvenantiems tokiuose būviuose ir tepadedą jiems ieškoti atsivertimo bei susitaikinimo.“

Tėvynės labui

Joana Dargužytė-Peredniene

Jurgis Perevičius – mano vaikystės kaimynas. Šiuo metu gyvena Krekenavoje. Čia yra įsikūręs A. Mackevičiaus šaulių būrys, kuris priklauso Panevėžio rinktinės II Naujamiesčio šaulių kuopai. Šio būrio narys yra Jurgis. Jis tapo šauliu tuojau po Nepriklausomybės paskelbimo Lietuvoje ir su dideliu entuziazmu jau daugiau kaip 20 metų dalyvauja šaulių visuomeniniame gyvenime.

Apie savo apsisprendimą tapti šauliu Jurgis sako: „Šalies gynyba yra sisteminis reikalas. Lietuva negali būti saugi, jei tai bus patikėta tik profesionalų ratui. Visi Lietuvos piliečiai turi prisidėti prie laisvės gynimo. Įstojau į šaulių sąjungą, nes noriu ne tik aš pats, bet kad ir mano vaikai, anūkai gyventų laisvoje Lietuvoje. O jeigu iškilis grėsmė Lietuvai, jos laisvei, prisidėsiu kuo sugebėsiu. Ginsiu Lietuvos nepriklausomybę, kaip gynė mano tėtis 1918 m. tarnaudamas savanoriu Lietuvos kariuomenėje, mano brolis Alfonsas, kuris kartu su kaimynu Broniumi Poviloniu dėl Lietuvos kentė šaltį, badą Sibire.“

Raimundas Serdikevičius, Panevėžio rinktinės Naujamiesčio–Krekenavos šaulių kuopos vadas, apie Jurgį:

„Aš jau keleri metai vadovauju šiai šaulių kuopai. Bronius visada kuopoje turėjo ir turi savo svarų žodį. Jis kartu su bičiuliu Jonu Samuoliu, yra patys aktyviausi kuopos vyresnieji šauliai. Kartais Jurgio visuomeniškumas net stebina. Jis visada stengiasi dalyvauti mūsų šventėse, minėjimuose, netgi prisideda ir ūkiniais darbais bei lėšomis. Jurgis aktyviai dalyvauja ir Krekenavos parapijos bendruomenės veikloje.“

O kiek įdėta šaulio Jurgio jėgų, pastangų renuojuojant ir pritaikant žmonių reikmėms parapijos salę „Tvirtelį“! Paprastu tvarteliu jo jau nebepavadinsi....

Džiugu, kad Jurgiui rūpi ne tik „savas kiemas“, bet stengiasi žiūrėti plačiau. Jis puikiai supranta,

jog po vieną ne kažin ką galime. Tik stengdamiesi puoselėti ryšį vieni su kitais, dalintis džiaugsmiais ir rūpesčiais, idėjomis ir darbais tampame stipresni, gyvybingesni ir supratingesni. Kuo stipresnis ryšys tautoje tarp atskirų jos narių, tuo labiau klesti ir valstybė – mūsų Lietuva.

Duok Dieve, kad visada turėtume tokių žmonių, kaip šaulys Jurgis Perevičius, kuris savo prasmingais darbais įneša svarų indėlį į tautos ir valstybės aruodą.

Linkiu Jurgiui stiprios sveikatos, niekada nesua-bejoti savo darbo prasmingumu, nenusivilti, jei kas ir nepavyksta, ir toliau vadovautis Šaulių sąjungos įkūrėjo Vlado Pūtvio–Putvinskio žodžiais: „Šaulys – tai Lietuvos karys. O tikras karys niekada nepasiduoda.“

Aldona Juozapaitienė, Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų mažosios bazilikos pastoracinės tarybos narė:

„Jurgį Perevičių pažįstu nuo 1963 m. Ilgą laiką Jurgis dirbo vairuotoju. Visada tvarkingai apsirengęs, švarus, liaudiškai tariant – „pasitempęs vyras“. Abu su žmona medike užaugino du šaunius sūnus, pasistatė Krekenavoje namą, kur tebegyvena ir dabar. Gaila, kad anksti iš gyvenimo išėjo jo žmona. Jurgis – draugiškas, komunikabilus, apsiskaitęs, todėl lengva su juo bendrauti.“

Jurgis, būdamas pamaldus, niekada nevengė bažnyčios. Tapęs senjoru, dar uoliau įsijungė į parapijos veiklą. Šiuo metu priklauso Krekenavos parapijos pastoracinei tarybai. Aktyviai dalyvauja įvairiuose bažnytiniuose renginiuose, į kurių veiklą stengiasi įtraukti ir daugiau žmonių, ypač jaunimo.

Jurgis buvo vienas aktyviausių talkininkų, atstatant Krekenavos parapijos namus. Jis ne tik pats daug dirbo, bet ir savo patarimais padėjo remontininkams, kad kuo gražiau atrodytų parapijos namai. Jurgio Perevičiaus darbas ir siekiai įvertinti – jam įteikta Panevėžio vyskupo padėka.

Jurgis taip pat stengiasi į doros kelią atvesti paklydusius gyvenime jaunuolius.

Tokių žmonių, kaip Jurgis mūsų bendruomenei labai reikia...“

Jurgis Perevičius mano, jog nereikia tapatinti meilės Tėvynei su kokia nors valdžia. Juk Tėvynei mylėti reikia ne dėl vienokios ar kitokios valdžios, o mylėti ją turime todėl, kad čia yra mūsų namai, protėvių žemė, tai vienintelis pasaulyje žemės lopinėlis, kuriame yra mūsų visos tautos namai.

Aš didžiuojuosi turėdama tokį šaunų buvusį vaikystės kaimyną. Jeigu turėsime daugiau tokių žmonių kaip Jurgis, 1940-ieji nebegriš.

Šventojo Rašto studijos kiekvieną trečiadienį
18.30 val. parapijos namuose. Kviečiame
visus į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Marijos Legiono narių susirinkimai vyksta kiekvieną
šeštadienį po 12 val. šv. Mišių. Kviečiame dalyvauti.

2014 M. SPALIO PAKRIKŠTYTIEJI

Krekenavos parapijoje:

Irmantė Kotryna Navakauskaitė
Miglė Barbora Belousovaitė

Upytės parapijoje:

Rusnė Ieva Gudaitė

2014 M. SPALIO IŠKELIAVUSIEJI Į AMŽINYBĘ

Krekenavos parapijoje:

Danutė Meironienė, 70 m.
Zita Katrina Čiurienė, 75 m.
Julius Mataitis, 58 m.
Pranas Katkevičius, 88 m.
Ona Katkevičienė, 84 m.

Upytės parapijoje:

Felicija Bagdonavičiūtė, 73 m.

Vadaktėlių parapijoje:

Vaidas Dabranavičius, 44 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadieniais ir šeštadieniais 12:00
Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10:00, 12:00
Antradieniais–ketvirtadieniais 18:00
Penktadieniais 18:00 (šv. Mišios jaunimui)

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10:00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Lapkričio 30 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmą mėn. penktadienį 16:00

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš
anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje vyksta
pirmąjį mėn. ketvirtadienį 18.30–19.30 val.,
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.,
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikime pagarbinti Viešpaties!

KONTAKTAI

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
el. paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba
II–VI 9:00–15:00

Parapijos referentė

Rita Juozėnaitė

Caritas ir pastoracinės tarybos vicepirmininkė, “Vilties” salės administratorė

Akvelina Pogušinskienė, tel. +370 611 88035

Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Krekenavos vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Krekenavos religinio ugdymo vadovė

Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Suaugusiųjų katechetė

ses. Greta, tel. +370 645 85642

Marijos Legionas

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Upytės vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (45) 570 616

Upytės zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Vadaktėlių bažnyčios prižiūrėtoja

Stasė Radzevičiūtė, tel. +370 617 33780

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti
iki gruodžio 13 d. Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

www.krekenavobazilika.lt

Kviečiame visus aktyviai lankytis, skaityti naujienas,
maitintis prie Dievo žodžio stalo, užsisakyti kassavaitinius parapijos skelbimus.